

Dogma og klima

Svein Tveitdal skriver i VG 10. mars at den lille øynasjonen Tuvalu ”fører en desperat kamp mot klokken og havet”. Målinger av havnivået rundt Tuvalu viser imidlertid ingen stigning de siste 30 år. Det er betenkelig at en som har vært ansvarlig for sekretariatet til FN’s klimapanel og direktør for FN’s miljøprogram tydeligvis lar seg dupere av dyktige klimaforhandlere.

Tuvalus miljøproblem er nok her som mange andre steder, hjemmelaget og har lite med klima å gjøre. Akkurat som i Bangladesh og på Maldivene, hvor det heller ikke har vært havnivåstigning, forsøker makthaverne å unndra seg ansvar ved å skylde på omverdenen.

17. april vil en av verdens fremste eksperter på havnivået, den svenske geofysiker Nils-Axel Mörner, holde foredrag på Universitetet i Oslo. Mörner vil vise hvordan det forholder seg med observasjoner av havnivået og modellene. Norske politikere og forskningsbyråkrater gjentar til stadighet at de lytter til vitenskapsfolk. Men vil de si ja til invitasjonen til dette åpne møtet? Hvis katastrofal menneskeskapt global oppvarming er et dogme, er det jo ikke behov for noen begrunnelse, og observasjoner blir irrelevante. De som derimot betrakter ”dogmet” som en hypotese som må testes med observasjoner, blir betraktet som umoralske og mistenkeliggjort. De ”opptrer sykelig” som Tveitdal skriver. Forsøk på å falsifisere hypotesen reduseres til en menneskelig forsvarsmekanisme mot den ubehagelige sannhet som dogmet skal representere.

Dogmet om en katastrofal menneskeskapt global oppvarming kan også være grunnen til at Tveitdal ikke begrunner sine påstander med holdbar argumentasjon.

Temperaturen skal stige raskt med 4 grader, og prislappen for å snu utviklingen vil være mindre enn de tusen milliarder som ble lagt på bordet etter finanskrisen, men øke dramatisk for hvert år uten handling ifølge Tveitdal. Påstanden om konsensus blant forskerne brukes som argument for at vi er på rask vei inn i en menneskeskapt klimakatastrofe. Hvis denne konsensus også skulle vise seg å være en illusjon, som flere undersøkelser tyder på, hvor blir det da av katastrofen? Og hvor blir det av forskerne når katastrofen uteblir?

Nicolay Stang